

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 4 năm 2011

Số 26

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Triết là gì ?
- 2) Làm sao sống vui hòa bình được ?
- 3) Cả thế giới đều bị khổ nạn tại sao ?
- 4) Hôm nay Bé bắt đầu đọc Mục Bé Tám, Bé cảm thấy thế nào ?
- 5) Lấy gì dẫn tiến tâm linh ?
- 6) Bé biết được người xấu hay là người tốt, sao không nghe, Bé phê bình chỉ trích một ai cả ?
- 7) Người được quần sanh chọn tướng là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 11 tháng 10 năm 1992 1) Hỏi : <i>Triết là gì ?</i> Đáp : Thừa, người tu thiền khai tâm kinh tự động tiến tới triết giới, cảm minh nguyên lý thiên địa nhơn, càng tu bộ đầu càng thanh nhẹ, tâm thức càng ngày càng hiểu rộng, tự giải mê phá chấp, thức hòa đồng khai triển, tinh thần phục vụ càng cao, không còn nghi ngại trên đường tu học. Kệ: Dẫn thân học hỏi tới vô cùng Tâm trí quang minh ý chí dung Duyên đạo duyên đời càng thâm thía Cân phân đời đạo tiến từ vùng.	Ngày 12 tháng 10 năm 1992 2) Hỏi : <i>Làm sao sống vui hòa bình được ?</i> Đáp : Thừa, muốn sống vui hòa bình thì phải đào sâu chơn lý chính mình nhiều hơn, khi hiểu được chính mình sai chẳng có ai sai, thì dễ sống ở bất cứ xã hội nào, đức nhĩn nhục càng ngày càng tăng, sự khó khăn ở trong nội tâm sẽ không còn nữa, vui được biết phần hồn đang trách nhiệm cơ hành của Trời Đất, nhiệm vụ tiến hóa rõ rệt, thực hiện khả năng sẵn có và hiểu được luật Trời nhiều hơn. Kệ: Thâm tình chuyển hóa tùy cơn tiến Tự giác khai minh tự tiến xuyên Thực hiện chơn hành trong thức giác Thực thi Phật Pháp chẳng còn phiền.
Ngày 13 tháng 10 năm 1992 3) Hỏi : <i>Cả thế giới đều bị khổ nạn tại sao ?</i> Đáp : Thừa, loài người càng ngày càng đông, không sao tránh khỏi sự động loạn xáo xáo về mặt chánh trị, còn kinh tế thì sự tham lam của con người càng bành trướng hậu quả là phải có nạn tai, thiên cơ thay đổi cũng do tâm của loài người mà ra, ác ôn chế biến khí giới giết người càng ngày càng nhiều, mưu lợi. Ngược lại, hại quân sanh mà không hay, vì tiền tình danh vọng, mà làm mất quân bình cán cân chân lý, thế sự đảo điên, hồn xác bất minh nhơn tình suy sụp, tạo khổ làm sao tránh khổ được. Cuối cùng xứ vãn minh cũng như xứ lạc hậu, giành nhau từ tác đất, cho đến lúc lia xác cũng chẳng có gì trong tay cả. Ngược lại, người tu thiền hướng về sự tiến hóa của phần hồn, tự giải nghiệp tâm, dứt khoát lia khỏi hồng trần, thì sự tranh giành đau khổ sẽ không còn nữa. Kệ: Thành tâm tu luyện giải tâm mê Cứu vớt hồn thiêng tự trở về Hối cải ăn năn tùy ý thức Bình tâm thanh nhẹ hướng về quê.	Ngày 14 tháng 10 năm 1992 4) Hỏi : <i>Hôm nay Bé bắt đầu đọc Mục Bé Tám, Bé cảm thấy thế nào ?</i> Đáp : Thừa, Bé cảm thấy rất thanh nhẹ khi đọc được 40 phút, Bé rất mong nhiều người có cơ hội đọc và sẽ hiểu được nhiều việc hơn, tâm điển sẽ hóa giải được nhiều việc cho tâm linh. Kệ: Thiện ác phân minh thức tiến trình Điển năng thanh nhẹ lại càng minh Mê lầm tại thế nay thông suốt Tiến hóa khai minh rõ tiến trình.

Ngày 15 tháng 10 năm 1992 5) Hỏi : Lấy gì dẫn tiến tâm linh ? Đáp : Thừa, thanh quang dẫn tiến tâm linh. Người tu thiền, tuệ giác khai minh cũng nhờ lúc tham thiền hướng thượng, tâm càng ngày càng mở, trí càng ngày càng sáng và ổn định, tự mình biết được chiều sâu của chơn lý, không còn bờ ngõ trên đường tu. Kệ: Thực hành chơn pháp chẳng phải ngu Trí tuệ khai minh chẳng có mù Thức giác hòa đồng trong ý thức Cảm minh thiên địa tự mình ngu.	Ngày 16 tháng 10 năm 1992 6) Hỏi : Bé biết được người xấu hay là người tốt, sao không nghe Bé phê bình chỉ trích một ai cả ? Đáp : Thừa, ý muốn của người là trình độ họ mới đến đó mà thôi, luật tiến hóa sẽ dẫn tiến họ, tùy theo trình độ hướng thượng của chính họ, chứ họ không cần sự phê bình hay chỉ trích của Bé. Cho nên Bé chỉ biết nhìn họ với sự thương tiếc mà thôi! Kệ: Tâm tu chẳng có nghĩ sang tồi Trí thiền tâm hành rõ chính ngôi Sáng chói hào quang tâm triển thức Tâm hành chánh pháp trở về ngôi.
Ngày 17 tháng 10 năm 1992 7) Hỏi : Người được quần sanh chọn tướng là sao ? Đáp : Thừa, người được quần sanh chọn tướng là người chịu dẫn thân tự cứu và cứu đời, lúc nào cũng phải giữ nghiêm luật tu học, tâm thức cao đẹp, biết mến thương Trời Phật, hạnh đức cao siêu, hướng thượng không mê lầm, khai thông tự tiến phải giữ nghiêm luật tu học, tâm thức cao đẹp, biết mến thương Trời Phật, hạnh đức cao siêu, hướng thượng không mê lầm, khai thông tự tiến tự tâm, thành tâm nhìn nhận sự sai lầm của chính mình. Kệ: Mến thương Trời Phật hành trình tiến Giải chấp phá mê tự tiến xuyên Duyên đạo tình đời tâm tự thức Cảm minh thiên luật sống triền miên.	

Duyên Tình Tâm Đạo (tiếp theo)

...
Cho nên, các bạn được cái pháp này và cố gắng trì chí tu chắc chắn các bạn thấy mỹ mãn trong nội tâm. Chính tôi là người ương ngạnh chống đối nhưng mà tôi hết sức cố gắng thực hành tôi thấy có sự tiến bộ rõ ràng đối với tâm linh của tôi và đối về cái phần siêu nhiên ở bên trên người nào đạt được sẽ thấy cái quý giá của tôi đã và đang có. Còn người nào chưa thấy, họ nghe âm thanh họ thấy cũng nhẹ nhàng, không phải đợi gì kiến diện tôi mới được nhẹ nhàng. Nhưng mà âm thanh tôi cũng giúp họ nhẹ nhàng được một phần nào. Rồi chừng nào mà họ đạt tới siêu nhiên tương đồng thì cái đó là cao quý lắm rồi, sẽ thấy dễ dãi và học trực tiếp dễ dãi hơn, thấy không? Nhưng mà phải có sự cố gắng, không có sự cố gắng không có được.

Nhiều người tu lưng chừng do cái bản tánh tham dục, nhưng mà không dám hành đúng để hiểu cái sự đó thì nó lờ dờ rồi đâm ra nó sân hận, rồi hình như nó chống lại với cái pháp này. Nó nói cái pháp này là nói láo gạt nó, nhưng mà cái pháp này có chương trình nào gạt ai đâu, chính họ hành để họ sửa họ. Mà chính nó là đại ba xạo và nó là nói láo nhất thế gian nhưng mà nó quên, nó tưởng người khác nói nhất nói láo. Bản tánh con người ngu muội là nói láo không. Bởi vì nó chưa hiểu thực chất của nó, nó chỉ nói láo thôi. Còn nó tu trở về thực chất của nó thì nó đâu có nó láo nữa. Cái âm thanh nó xuất phát người ta được sự nhẹ nhàng. Hỏi cái sự nhẹ nhàng đó đâu có phải là tới kêu nó hay là lấy tuốc-nơ-vít⁽¹⁾ cạy trong con tim nó. Không! Sự nhẹ nhàng nó tự nhiên nó cảm giác sự nhẹ nhàng đó, thì sự thật nó sẵn có nó mới thừa hưởng được cái sự thanh cao của sự thật. Cho nên, nó tu chưa đạt và nó không chịu dầy công để hiểu nó thì nó còn bần khoản ở chỗ đó.

À! Vì cái tham vọng của nó còn ngu muội. Nếu nó tham vọng trong sáng suốt thì nó không bị cái đó. Hỏi tham vọng lại có ngu muội và tham vọng lại sáng suốt là sao? Tham vọng ngu muội là muốn người ta làm cho mình. Còn tham mà tham hết cả càn khôn vũ trụ để hiểu hết cái tham đó là cái tham

sáng suốt. Cái tham vọng cao quý, tham vọng vì loài người và vì mình luôn, cái tham vọng đó nó vô cùng tận. Còn cái tham vọng kia kêu người ta hộ trì hộ trì cho nó, cái tham vọng đó ngu muội, thành ra nó chậm tiến ở chỗ đó. Nhiều bạn bị kẹt về cái đó, mà tôi nói hoài trong băng, lời nói tôi nói ra không phải là nghe êm dịu đâu, xé tim mở óc ở trong đó, không phải dễ dãi đâu, nghiêm khắc ở trong đó để dạy những tâm linh, những linh căn chịu tu và những linh căn hướng hạ sai lầm cũng đánh thức cho họ đi lên. Chớ không phải nói chơi nói giỡn xoa dịu cho họ đâu. Người nào tu nhẹ rồi mới thấy, khi nghe rồi chấn chỉnh tất cả tâm thần và ngồi thiền một cách dễ dãi. Đó là một sự nghiêm khắc giáo dục của Vô Vi, không phải là chuyện cười giỡn đâu. Nhiều người chưa đạt tới, tội nghiệp, nhưng mà cố gắng tu đi rồi sẽ có. Vì hoàn cảnh vì thời tiết đem lại sự vọng động và tập quán đã nung nấu rất nhiều sự bất chánh, ngày nay nó dồn dập cũng như phong ba bão táp. Bây giờ, chúng ta có cơ hội trả nghiệp phải thực hành cho kỳ được để đạt tới cái thanh nhẹ là cao quý.

Bạn đạo: Mình làm pháp luân... (nghe không rõ).

Thầy: Cho nên làm rồi là ngủ khò khò ngon lắm, nhâm độc thông rồi. (Thầy cười.) Cái phương pháp trị bệnh mà.

Bạn đạo: Còn hồi nãy ông Tám dạy cái chuyện mà thấp hương thì hồi trước tôi nghĩ đã lâu là tại sao mà có Phật Nhiên Đăng của Phật, chắc nghĩ cái nhiên đăng đó là cái đèn này.

Thầy: Lư hương xạ nhiệt ở đây nè. Lư hương xạ nhiệt pháp giới môn huân. Cho nên khi mà chớp nhoáng ở đây cái nó sáng chuyển chạy. Ban đầu mình bắt ở đây, tại sao nó ở chỗ này, rồi tại sao nó ở chỗ này. Sau này vừa nhắm mắt nó phóng ở đây nó đi lên. Pháp giới môn huân là pháp khứ giả đi lên trên đó mới học pháp được. Cho nên lư hương xạ nhiệt mà. Trong cái cuốn ông Tư có cất nghĩa đó thì tất cả đều khai thông những mạch đốc của mình. Nhưng mà mạch đốc của mình ở trong này, những sự lộ bạch trong này là cũng không khác gì trong cái càn khôn vũ trụ đang bị nghẹt. Bây giờ, mình khai thông nó đều hòa thôi là mình trị bệnh cho mình.

¹ Tuốc-nơ-vít: Tournevis. Dụng cụ để tháo và lắp vít.

Cho nên, phương pháp này là phương pháp trị bệnh. Rồi sau này mà thiên có tổ chức đảng hoàng trị bệnh có trật tự và có người kiểm soát theo trình độ y học người ta hiểu rồi đó, một người thiên tới đâu, tới đâu người ta tới ta coi, sau này họ còn chế nhiều cái máy đo lường người tu đảng này nữa. Cho vô máy điện, ngồi vô đó người ta biết anh tới đâu, anh không có gian xảo nữa. Sau này có người phát minh, những kỹ sư điện tử người ta phát minh, vô ngồi là biết anh làm tới đâu, không có nói láo được. Họ sẽ phát minh tới chỗ đó, nghĩa là anh bước tới cái cân đó là rồi rồi đó. Anh không có dùng lý thuyết của ông nào hết, lý thuyết của anh, qualité²) anh mới có hai chục phần trăm, anh cứ nói chuyện hai chục phần trăm mà nói nhiều quá không được, không cho xài nữa. Đó, sau này nó phải có những chuyện đó. Nhưng mà đây có người ta tự động người ta nghiên cứu ra thì Vô Vi người ta sẽ chuyển. Muốn về thực chất, về đời vô đó ta biết rồi, bám là người ta biết rồi. Người ta đo hết, đo nhịp tim, nhịp óc, đo hết, thấy rõ ràng rồi, thấy không? Muốn thực tế cho thấy thực tế, còn muốn lấy mất Vô Vi ta lấy mất Vô Vi, chơi đủ thứ hết. Rồi cho họ thấy rõ ràng mình ở đây đang trong nhiệm vụ sáng suốt và học sự sáng suốt. Rồi họ mới thích thú làm con người, họ yêu đời, họ sung sướng với đời, họ chịu chia sẻ mọi sự đau khổ của nhơn quần để họ tiến tới. Họ chia sẻ sự đau khổ nhiều chừng nào thì phần hồn họ được thăng hoa, được tiến nhẹ, họ chấp nhận dễ tiến. Đó, cho nên nó vui.

Cho nên, tôi nói nghĩa là không biết, theo sự hiểu của tôi nó vậy. Không biết phải có cơ hội lập cái làng Vô Vi hay là không? Nhưng mà tôi thấy nếu mà có cái làng Vô Vi rồi tôi thấy nhiều người sống thoải mái sung sướng lắm, không có gì thắc mắc nữa hết, phải không? Và nó sẽ có những cái chuyện kêu bằng cất cái nhà ở nó cũng có cái kỳ quan cho người ta tới xem và nó sản xuất cái gì nó cũng có cái kỳ diệu ở trong đó, nó phân trong cái nguyên lý sanh khắc của ngũ hành, rồi nó đo lường từ một cái gì nữa, người ta sẽ nghiên cứu hay lắm.

Bây giờ đồ đạc dư, khắp thế giới dư, nhưng mà chưa có người làm điều đó. Rồi chừng nào mình có cơ hội sẽ có người tu, tu rồi rảnh rang anh chuyên môn nghề đó thì anh nghĩ cái đó. Rồi tôi chuyên môn nghề này thì tôi nghĩ cái này thì tự nhiên nó ra và với thật thà và thực tâm thì tự nhiên mọi việc nó sẽ tốt. Còn thiếu thật thà, thiếu thật tâm thì có nghĩ

tôi nghĩ được cái này thôi để tôi xin bằng cấp sáng chế, tôi hốt bạc, cái đó không được. Mà sau này nó không có, nó biết cống hiến cho loài người để loài người hiểu lấy họ và tiêu diệt những cái thù hận lẫn nhau trong thực tế không ngoài thực tế được.

Sau này thiếu gì người giỏi. Tôi thì chỉ có phần chỉ cho người ta tu thôi, sau này thiếu gì người giỏi người ta làm việc.

Bạn đạo: Ông Tám có làm việc chi nữa hình tròn...

Thầy: Thì chưa biết được những hình đồ thì cũng có sẵn mình nói ra cũng như mình nói trong cái ảo mộng. Người nào tới đó thấy sẽ có công chuyện làm. Bởi vì nói ra người ta đã làm sẵn rồi nhưng mà dưới này không thấy, mình nói cũng như nói láo, phải không?

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Biết tôi đâu có ở đây hay là không? (Thầy cười.) Sợ chết đi mất cũng có ông khác vậy, nhưng mà cái đó nó phải có. Bởi vì cái bài bản người ta viết sẵn rồi phải có. Cho nên, cái sự tình thương đạo đức trong quả địa cầu càng ngày càng tiến hóa, càng ngày càng tiến hóa, thấy không? Càng vậy càng hiểu biết nhau nhiều, rồi tới đó nó sẽ có lợi. Những cái chỗ kỳ quan cho người ta tới tham quan, người ta hiểu cái tu. Khi người ta bước vô chỗ đó hình như người ta quên tất cả những chuyện gì bận tâm của cuộc đời, bước vô đi một vòng là quên hết. Bởi vì tại sao làm cho họ quên? Bởi vì nó có cái hướng sanh khác, nó hướng sanh khác. Con người ta có ngũ tạng thì có sanh khác, nhưng mà những kỳ quan đó làm cho con người tự giải sự sanh khác. Khi mà anh tới anh dòm nó thì cảm tưởng anh thấy khác, con người anh thấy nhẹ nhõm lạ lùng và nó thấy rất đơn giản và rất dễ hiểu, thấy mình cảm thông liền. Rồi tới cái này xem tới cái kia, cái kia xem tới cái nọ thấy con người nó sung sướng nhẹ nhàng không muốn đi về, muốn xin tu, không cần lấy lý lời mà khuyên rủ họ nhưng mà họ đi qua rồi họ thấy có, cần. Họ thấy rõ họ hơn, cũng trong nguyên lý sanh khắc không hà, biết sắp đặt hay là không biết sắp đặt mà thôi. Bởi vì, cái địa thế nó phải phù hợp cái thiên ý. Cái thời tiết, cái nơi này, cái địa linh này nó phù hợp với bên trên không? Cái sự chuyển từ bên trên chuyển xuống, rồi ở dưới này phải sắp đặt đúng cho nó nghịch với con người. Khi nó không nghịch thì nó thông, nó thông thì nó xuất phát, xuất phát thì bên trên nó thừa tiếp bên trên, bên trên đem xuống nó, nó dễ dãi, nó thấy nó nhẹ nhàng, thấy không? Tôi nói anh hiểu nhiều lắm. Cái cuộc sắp đặt của

² Qualité: phẩm chất.

kiến trúc đó sau này anh chắc phải làm nhiều. (Thầy cười.)

Bạn đạo: Thưa ông Tám nhiều cái, nhiều khi ông Tám nói xa xa vậy mà nó ứng cái nó chấn động sung sướng tôi không biết nói sao, kỳ cục vậy. Nhưng mà tại giờ nó cứ mừng tượng, mừng tượng chứ nó chưa rõ. Nhưng mà chẳng hạn như hồi này ông Tám dạy..

Thầy: Nhưng cái mừng tượng đó là cái gì? Cho anh thấy rõ là cái điển Vô Vi đang dạy anh, cái điển Vô Vi đang dẫn anh tới và điển Vô Vi đang dẫn anh đi chơi, anh thấy chưa? (Thầy cười.)

Bạn đạo: Chẳng hạn như hồi này ông Tám đọc bao nhiêu là sách mà một mình ông Tám phán đoán tự nhiên thấy thích ghê, mà cái chỗ nói rằng là tôi nhớ cái bài chèo của Mẹ Thần Tú mà nói thân Bồ Đề thọ, rồi cái ông Tám nói giống cái của Ngài Huệ Năng mà nói Bồ Đề bản vô thọ, thật ra nó có cái sướng mà tại vì nó mừng tượng, mừng tượng nói không được.

Thầy: Nó dẫn giải nhưng mà tùy theo sau này cố gắng tu nó sẽ thay đổi. Bởi vì, nói vậy chứ chúng ta ngồi ở đây nói về bản thể chứ còn cái căn cội chúng ta có. Khi mà anh tu Vô Vi thì Vô Vi phải chiếu về

cái tận căn. Anh thuộc về phần tinh tú nào, phần điển nào thì cái đó họ chiếu cái đó. Họ chiếu trước một lần thì bao nhiêu năm sau anh mới đạt được cái chỗ kia tùy theo sự tiến hóa. Cho nên, khuyến khích tu nhiều hơn để hưởng nhiều hơn, tu nhiều để hưởng nhiều và để sớm ngộ nhiều. Bởi vì, một khi người ta chuyển cho mình rồi mà mình cứ chậm trễ hoài mình không hưởng, mình không đi lãnh cũng như ngân hàng người ta đã chuyển tới mình không chịu lãnh tiền xài mà mình cứ ở đó than van hoài vậy đó. Cho nên, cái này nói ờ cho ông Tám không có tới nhà tôi, tôi tới nhà làm chi, nhà anh đâu phải nhà thế gian, anh nguyên bản phân ly từ trên Trời xuống thế gian, thì tôi đi tới cái nhà chánh nó sướng hơn. (Thầy cười.) Ở chi nhà dưới này, nhưng mà tới nó động chút thì ở dưới này mấy năm mới thấy được.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, ông Tám nói như vậy thì về ráng tu. Ráng tu là làm sao?

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 08/01/1978)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

HIỆP HỘI UNESCO TP HÀ NỘI
CLB UNESCO THIỀN VÔ-VI
Số: 12 /CV- CLB

Hà Nội, ngày 14 tháng 03 năm 2011

THÔNG BÁO THAY THƯ MỜI

Kính gửi quý Bạn Đạo Vô-Vi!

Câu Lạc Bộ UNESCO Thiền Vô-Vi xin trân trọng thông báo và kính mời quý Bạn Đạo khắp nơi về tham dự Khoá Sống Chung Thương Yêu và Xây Dựng năm 2011

Thời gian tổ chức: Từ ngày 26/07/2011 đến ngày 29/07/2011 Dương lịch.

Địa điểm: Khách sạn Sài Gòn – Ninh Chữ (nằm trong khu du lịch bãi biển Ninh Chữ)

Thị trấn Khánh Hải, Ninh Hải, Ninh Thuận

Cách thức ghi danh tham dự: Bạn Đạo vui lòng xem kỹ và điền vào Phiếu Ghi Danh gửi kèm theo thư thông báo này.

Mọi chi tiết xin liên hệ ban ghi danh:

STT	Họ tên	Địa phương	Điện thoại
1	Vũ Hùng (trưởng ban)	Hà Nội	097 3979 059
2	Lê Tấn Hiệp	Sóc Trăng	091 821 8517
3	Hoàng Thùy Lam	TP HCM	093 2700 500
4	Phan Văn Sinh	Bình Dương	0165 674 7899
5	Huỳnh Xương Trung	Bến Tre	098 500 3723
6	Nguyễn Thị Trọn	Vũng Tàu	0166 361 3295
7	Trần Văn Hiệp	Phan Rang	0168 9500 311
8	Nguyễn Thành Diệu	Cà Mau	012 545 838 29

Để khoá sống chung thành công tốt đẹp, chúng tôi rất mong nhận được sự tham gia của Quý Bạn Đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật, Vạn Vật Thái Bình

Nơi nhận:

- Như trên
- Lưu VP

Nguyễn Giang Thanh

Trụ Sở Giác Thức, P:1202, 3D, khu RESCO, Xuân Đình, Từ Liêm, Hà Nội
Email: thienvovi00@gmail.com Website: thienvovi.net

DỤC

Có rất nhiều vị ĐẠI SU, THÁNH TĂNG đắc đạo, Phật lý uyên thâm đã từng đi thuyết giảng phổ độ chúng sanh khắp cùng năm non bảy núi, tu chứng thần thông quảng đại, danh tiếng lẫy lừng nhưng sau cùng lại “chết đứng” vì một nàng con gái ông ọạ thướt tha.

Tại sao lại như thế? Cái gì làm cho các vị đó thân bại danh liệt đến nỗi như vậy?... **đó là cái dục**, thế thì :

- Thần thông không giải được dục.
- Pháp bảo không giải được.
- Lý đạo siêu thượng thừa không giải được.
- Danh cao đức trọng không giải được.

Trên con đường tu cái gì mới giải được dục... **cái điên**.

Chỉ có điên quang kết nối giữa Trời với Người đưa hành giả thoát khỏi những bức xúc Buồn Thương Oán Hận ảm tàng trong duyên nghiệp của kiếp sống con người, nội tâm đã được đứng ở tần số khác nên không mắc vướng tới sinh khắc của Ngũ Hành nữa **lúc đó mới giải được dục**.

Thôi thì duyên ai nấy gặp, đường ai nấy đi, pháp của ai thì người ấy tu, mình cứ giữ phận mình cho tròn hiếu hạnh trong đạo làm người gắng nhớ đêm ngày công phu luyện đạo, được bao nhiêu hay bấy nhiêu chớ chẳng còn hay dở gì nữa trong cơn lốc xoáy duyên nghiệp của kiếp phù du này.

*Điên quang giải trược để về thanh
Thoát khỏi nghiệp duyên của Ngũ Hành
Lặng lẽ về không rồi lại có
Chu toàn đức hạnh nẻo phù sanh.*

TG: TSP.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 10 tháng 9 năm 1972

Tạm biệt vui mừng chúc bạn tu
Hồ trung phản ảnh xét thân tù
Mới đây lại mất chừng nào ngộ
Nước biếc tâm thần trí vẫn tu

Tung bay lướt gió mây mù
Quây quần rồng sắt thân tù tiến sang
Bên kia thế giới luận bàn
Giao thương xây dựng mở đường hiệp thương
Trực phi chỉ thẳng một đường
Đến nơi tái ngộ xét lường thế sanh
Nơi nao cũng tiến cũng hành
Cũng tu cũng xét cũng thành tựu tan
Đổi thay thay đổi lối đường
Hậu sanh khả ái lập màn đấu tranh
Tiền nhân gắng bước tiến hành
Tu cho kỳ được trở thành chơn nhơn
Vạn năng cũng phải quy hườn
Tình thương chân thật chẳng sờn chẳng phai
Phật ngài thuyết lập pháp đài
Chúng sanh đón tiếp lý ngài giải phân
Không không cảm hóa các tầng
Lần tu lần tiến hợp phân thể tình
Chung quy tự xét lấy mình
Nơi nao cũng thể chơn tình quý cao
Đến đây tạm xét thấp cao
Chúc cho các bạn hợp màu chơn như.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười

ĐẠO ĐỆ NHỊ ĐIỆN BÀN BẠC VỚI SỞ GIANG VƯƠNG
CÙNG THĂM NƠI GIẢNG ĐẠO

Phật Sống Tế Công
Giảng ngày 26 tháng 8 nhuận năm Bính Thìn (1976)

Thơ

*Tam Tào phổ độ quỷ thần nhân
Địa ngục cơ quan nhật nhật tân (1)
Nhiệm nhĩ dương gian đa ám thất
Nan đào pháp nhãn dạ du tuần.*

Dịch

Ba ngôi cứu chuộc đủ muôn loài
Địa ngục cơ quan đổi mới hoài
Cho đâu gian manh trong xó tối
Tránh sao mắt thánh dõi theo người. (2)

Tế Phật: Đạo địa ngục viết sách, làm khổ tâm cả thần lẫn người là mong độ kẻ mê lầm trên dương thế, nên chẳng quản công lao, do đó có thể nói là “*Vì thiên, tột lạc*”, làm việc thiện một cách rất vui vẻ. Các đệ tử đêm nào cũng cố gắng công phu cho tới canh khuya, khiến Phật ta thật là cảm động. Tam Tào (*Thiên Tào*: Trời, *Địa Tào*: âm phủ, *Nhân Tào*: các bậc đạo cao đức rộng) phổ độ, trên độ khí tinh tú sông Ngân, giữa độ muôn vạn chúng sinh cõi thế, dưới độ hồn quỷ địa ngục. Lúc này Trời và người cùng hoang mang, cửa Thánh mở rộng, chánh đạo ban xuống, có duyên gặp đạo tu đạo, vô duyên thấy Phật chê Phật, tự xa lánh thiên đường. Nhìn lại cõi thế gian, chồn chồn thiên đường mọc lên như nấm, đạo khí tỏa khắp mọi nhà. Lúc này văn hóa phục hưng, đạo xưa được kính trọng và thi hành, hiện ra cảnh tượng tốt lành. Hồn quỷ ở dưới địa ngục mong chờ lúc này để được cứu chuộc. Hôm nay đưa Dương Sinh dạo địa ngục thăm qua một lượt, để hiểu rõ sự tình, hầu thuật lại cho người đời rõ. Dương Sinh sửa soạn đạo âm ty.

Dương Sinh: Thưa con đã sẵn sàng.

Tế Phật: Chón đạo thăm bữa nay là Đệ Nhị Điện, tinh thần con phải hăng hái lên.

Dương Sinh: Thưa vâng, nếu như con thất thố hoặc sai quấy, xin ân sư cứ trách mắng, đừng quản ngại.

Tế Phật: Không có chi, mau lên đài sen, khởi hành thăm âm phủ..... đã tới, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Phía trước là đâu? Thấy có người ta đông cứng lại thêm bọn đầu trâu mặt ngựa áp giải các vong hồn đi tới.

Tế Phạt: Đây là Đệ Nhị Điện, mình đi lẹ tới gặp Sở Giang Vương.

Dương Sinh: Toán người từ đằng trước đi tới, ở giữa có một vị thân thể to lớn, khoẻ mạnh, mình bận bộ đồ xưa, giống như lễ phục ở dương gian người ta thường mặc vào các dịp cúng tế thần linh, hào quang toả lấp lánh, vẻ oai phong lẫm liệt, hai bên có quân tướng hộ giá.

Tế Phạt: Đây chính là Sở Giang Vương ở Đệ Nhị Điện, mau tới ra mắt.

Dương Sinh: Xin ra mắt Sở Giang Vương cùng Tiên Quan.

Sở Giang Vương (Minh Vương, Diêm Vương, Vua Âm Phủ): Miễn lễ, mời đứng dậy. Hoan nghênh Tế Phạt cùng Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường quá bộ tới thăm. Bản điện đã sớm nhận được chiếu chỉ của Ngọc Hoàng, nên rõ quý Thánh Hiền Đường vì nhu cầu trước tác Địa Ngục Du Ký cần phải đi thăm mười điện địa ngục, đồng thời cũng vừa nhận được thư tay của Tế Phạt, bảo là hôm nay sẽ tới thăm bản điện, do đó chúng tôi đã tới trước, chờ nghênh tiếp quý vị. Mời hai vị theo tôi vào điện để chúng ta cùng bàn bạc.

Tế Phạt: Đa tạ Sở Giang Vương đã tiếp đãi chúng tôi một cách nồng hậu. Dương Sinh, mình theo Sở Giang Vương vào trong điện.

Sở Giang Vương: Mời hai vị vào nhà hội nghị ngồi một chút. Tướng Quân, mau dâng trà.

Dương Sinh: Đa tạ, đêm nay thầy trò chúng tôi tới quấy rầy là vì muốn được giải tỏa những điều thắc mắc, vậy kính mong Sở Giang Vương trình bày cho chúng tôi được rõ sự tình của lưỡng điện.

Sở Giang Vương: Quá khách sáo, bản điện sẽ tường trình các sự việc của mười điện địa ngục, sở hình phạt chính thức, phạm những vong hồn từ Đệ Nhất Điện giao tới, công tội đã được xét xử tỉ mỉ. Còn loại tội hồn ác độc, xảo quyệt, vì lúc ở thế gian nó đã quá quen thuộc với tánh đó rồi, nên bây giờ âm phủ chỉ tạm sửa trị căn bệnh của nó mà thôi; bởi vốn biết nó chẳng thể giác ngộ. Những tội hồn này lúc tới bản điện, bản điện phải đem sổ lý lịch của âm phủ ra đối chiếu với những tội mà nó đã phạm, nhất nhất đều tỏ tường. Nhân vì tình trạng thế gian đổi khác, nên địa ngục cũng phải đổi mới và tăng thêm nhiều nhà ngục, cho nên nói “*Thời thiên pháp diệt thiên*” (Đổi thời pháp cũng đổi). Nhiều hình luật ở cõi âm cũng phải sửa chữa để đáp ứng nhu cầu thời đại mới, hầu sửa trị nổi những kẻ không tuân theo khuôn phép.

Tế Phạt: Sự thay đổi của lý số, thành tượng ở Trời, thành hình ở đất, nhân gian cũng theo cảnh vật mà biến đổi. Bóng thiên đường địa ngục tức khắc hiện hình, nên nhất cử nhất động của người đời, một gốc cây một ngọn cỏ ở thế gian, Trời như tấm gương lớn lập tức phản chiếu ra. Địa ngục lại do gương Trời phản chiếu, một mực trong sáng rõ ràng. Đừng nói là khoa học tiến bộ, quỷ thần có thể tiêu diệt, thể nhân ý hữu hình muốn thắng vô hình, mới hay rằng vô hình chủ thể của hữu hình. Tiên Phật là chủ động lực trong cõi tối tăm mà người chỉ là bị động ở ngoài cõi sáng sửa.

Dương Sinh: Nguyên lai là như vậy. Thể nhân đều cho địa ngục là cõi ta không thấy được, kỳ thực lại hiển hiện rõ ràng ngay trước mắt ta thật là kỳ diệu, quả là đáng sợ. Bỗng dung thân tôi tới được một thế giới mới hoàn toàn khác lạ.

Sở Giang Vương: Ta vì công việc bề bộn, chẳng tiện giúp đỡ nhiều, nhờ Tướng Quân dẫn Dương Thiện Sinh đi thăm các ngục được chăng?

Tướng Quân: Xin vâng lệnh.

Dương Sinh: Nhưng các vong hồn ở trước điện kia, có kẻ cổ mang gông, tay bị xích, giống như các tội phạm ở dương gian thật đáng thương. Diêm Vương đăng đường xử án, đập bàn la hét, y hệt người nông phu chửi mắng trâu bò.

Tướng Quân: Thời giờ eo hẹp, xin Dương Thiện Sinh chờ có làn man, mau theo tôi rời khỏi điện.

Tế Phạt: Đi thôi, đừng ngó nữa.

Dương Sinh: Nơi đây đám đông tụ tập, không một tiếng chim kêu. Họ đang làm chi vậy?

Tướng Quân: Vì hiện thời đúng là lúc Tam Tào Phổ Độ nên Bồ Tát Địa Tạng Vương đều cho thiết lập tại mỗi điện một sở giảng đạo, phạm tội hồn trong ngục còn có thiện căn, trong lúc thụ hình còn tỏ ra tốt lành, đều có thể lần lượt tới sở giảng đạo, lắng nghe Tiên Phật thuyết pháp, do đó họ mới thận trọng bước đi nhẹ nhàng, không dám gây tiếng động. Chắc nhà ngươi cũng thấy họ đang lục tục kéo vào.

Dương Sinh: Thì ra địa ngục cũng độ hồn quỷ mà giảng kinh thuyết pháp. Có thể so sánh với dương gian, khắp nơi thiết lập đền thánh giảng cơ để phát huy đạo giáo. Kẻ tu đạo tại gia không thiếu, hiện thời Tiên Phật quá từ bi, không quản gian khổ giảng xuống cõi phạm trần, địa ngục để cứu độ chúng sinh tại chốn dương gian và quỷ hồn nơi địa ngục.

Tế Phạt: Minh hãy theo chân đám quỷ hồn kia mà tiến vào.

Dương Sinh: Thưa rất phải. Trên cửa lớn có một cái biển, đề “*Nhất Điện Giảng Đạo Sở*” (Sở giảng đạo điện số một). Mỗi quỷ hồn vào cửa tất phải tới gian phòng nhỏ ở bên cạnh, giống như công xưởng, kêu là “*Thủ Vệ Thất*” báo cáo, rồi sau mới vào trong điện.

Tướng Quân: Đây là nơi cư trú của Tướng Quân giữ cửa, chuyên phụ trách việc kiểm soát các tội hồn vô ra, nếu như không có giấy chứng nhận được phép tới dự hội của các tiêu ngục đều không được vào cửa. Tôi phải tới trước để báo cáo về việc quý vị tới thăm với mục đích để viết sách. Hai vị chờ tôi một lát tại đây... Tôi đã báo cáo và ghi tên quý vị xong, mời theo tôi vào trong giảng đường, ngồi chiếu trên, đợi Tiên Phật giảng lâm.

Tế Phạt: Lúc này xe pháp chờ Nam Hải Bồ Tát Quan Thế Âm, Dương Sinh hãy quỳ lạy đón chào.

Dương Sinh: Thưa tuân lệnh... Quan Âm Đại Sĩ, đã lên đài chuẩn bị thuyết pháp. Trong nhà giảng các ghế ngồi cũng cùng một kiểu ghế học trò ở nhà trường thế gian, có khoảng hai ngàn người, tất cả đều lộ vẻ vui mừng. Quan Âm Đại Sĩ ngồi trên tòa sen, toàn thân lụa trắng, cầm cành dương liễu nhúng nước cam lồ trong bình Tịnh Thủy rảy xuống. Xin hỏi ân sư như vậy có dụng ý gì?

Tế Phạt: Mưa pháp nhuần thấm, nước cam lồ rưới khắp, có duyên tự nhiên được độ, biểu thị lòng Trời từ bi, không phân biệt tử sinh lục đạo. Chỉ cần chịu quay đầu, chịu sửa lỗi để tự làm mới mình thì đều được thuyền từ tế độ, đó là đại nguyện của Quan Âm Đại Sĩ. Thôi chờ hồi nữa, hãy lắng nghe Quan Âm đại sĩ thuyết về pháp “*Cứu Khổ Cứu Nạn*”.

Quan Âm: Bữa nay có Dương Thiện Sinh cùng Phật Sống Tế Công thuộc Thánh Hiền Đường Đài Trung tham dự buổi hội, ta rất vui mừng. Mong rằng sau khi nghe ta thuyết pháp, trở lại trần gian, Dương Thiện Sinh sẽ tận lực khuyên can giáo hóa người đời. Quý Thánh Hiền Đường vì phổ hóa thể nhân, tất cả đệ tử hiển trọn tâm lực, hi sinh tất cả, tạo được thuyền từ, quảng độ thiên hạ chúng sinh, tinh thần thật đẹp đẽ, tương lai ắt thành quả vị thánh hiền. Mong gắng sức thi hành.

Tế Phạt: Dương sinh mau lạy tạ lời khuyên từ ái của Đại sĩ.

Dương Sinh: Cảm tạ những điều Quan Âm Đại Sĩ chỉ giáo, khi trở lại Thánh Hiền Đường con sẽ chuyển lời dạy này đến toàn thể bạn đạo để khỏi phụ lòng trông cậy của Đại sĩ.

Đại Sĩ: Bây giờ bắt đầu bài thuyết pháp: “*Người từ vô thủy tới nay sống sống chết chết, mà hình thể tuy chết, tính linh bất diệt. Hôm nay các người tới âm phủ, vẫn chưa liễu ngộ thân huyền ảo là giả, tính huệ giác mới là chân. Các mối tình ái khó xả, oán than không dứt, phải liễu ngộ thế giới như mộng ảo, duyên thân thuộc là do nhân quả tự thành, báo ứng tuần hoàn một cương một thuận, không thể lại si mê chẳng ngộ. Như ý niệm trong đầu không dứt, tính đời trong tâm không diệt, sẽ mãi mãi luân hồi. Nay gặp lúc mật pháp, lòng người điên đảo, gốc huệ thui chột, hài nhi ra đời thông minh khôn khéo. Nói ra thì sẽ lộ thiên cơ, nhưng lửa đèn trước gió khó giữ cho cháy được lâu. Bởi vậy thôi đời ngày một niêm, chân bản tính dễ mất. Cho nên dầu thông minh tự ngộ, tuệ quang cũng bị lu mờ, làm thương tổn thiên lý, hành động thất đức, bất nhân cứ tăng thêm mãi. Thế gian nhân vì hỗn loạn, nhân luân đồi bại, các người là những kẻ rơi xuống huyết sâu, thân thịt đã mất, nghiệp ác đeo theo. Phải hiểu là bóng theo người, chớ nói là không có ánh sáng mà ánh không hiện. Mỗi nghĩ mỗi nhớ cơ quan tâm thần đều phát sinh ảnh hưởng, nghiệp chướng lập tức buộc thân. Giờ đọa chốn tối tăm, vẫn còn một điểm lương tri chưa đen, phải biết sám hối lỗi lầm. Nay ta khuyên các người liễu ngộ, cố gắng chịu sự hành hạ của hình phạt để tội ác tiêu tan. Ráng chịu đựng thống khổ, dẹp bỏ lòng oán than, ta sẽ tới cứu độ*” Giảng xong.(3)

Tế Phạt: Mau tiến xa giá.

Dương Sinh: Tuân lệnh. Đa tạ lời vàng của Quan Âm Đại sĩ... Toàn thể quỷ hồn đều quỳ lạy xa giá. Nhiều kẻ sau khi nghe xong cảm động, khóc than lệ chảy.

Tế Phạt: Đại Sĩ thương xót quỷ hồn, ban lời vàng ngọc để khuyên răn, vỗ về, quả đã phát bồ đề tâm, mong thiên hạ chúng sanh hiển thân ngộ đạo. Nếu như còn có kẻ tiếc thân, chẳng sớm tu đạo, khi chết, tới địa ngục chịu khổ nghiệp, rồi sau mới tu luyện lại, hẳn là khó khăn gấp bội. Thời giờ eo hẹp, Dương Sinh sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường.

Tướng Quân: Bản điện có điều chi khiêm lễ, kính xin Tế Phạt cùng Dương Thiện Sinh tha tội.

Dương Sinh: Ở đây, tôi là người phạm, có sao lại nói xin “*tha tội*” thực quá hạ mình. Xin hỏi lại ân sư, các điện ở địa ngục đều thiết lập các nơi giảng đạo? Cuối cùng, tới bao giờ tội hồn mới có thể hết tội mà thành đạo?

Tế Phạt: Các sở giảng đạo do các điện thiết lập là cấp thấp nhứt, cốt để khảo nghiệm tâm tính các tội hồn xem sự giác ngộ nông hay sâu, sau đó còn có sở giảng đạo cấp cao hơn để họ tu luyện lại. Thôi đừng hỏi thêm nữa, thời giờ đã muộn, mau lên đài sen, chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường, xin đa tạ sự tiếp đãi của Tướng Quân... Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh mau xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Nhật nhật tân là mỗi ngày mỗi tiến hóa.

(2) Thấy rõ không, mình nói: Ôi chu cha tôi làm ở đây Địa Ngục không biết đâu, ông Diêm Vương không thấy đâu, ông mắc xử người ta ông không thấy đâu. Tôi làm bậy, làm bậy các bạn không phải đi ăn cắp đồ của người ta là làm bậy. Các bạn giận người ta là bậy rồi, giận một chút xiu là bậy rồi. Tu làm sao cái tâm nhứt trần bất nhiễm. Lúc nào cũng ở trong cái trạng thái của vạn linh, hòa trong trạng thái của vạn linh để mở ta và cứu người. Cái đó là cái cần thiết của mình cái đó là chứng minh sự giải thoát của nội tâm.

(3) Đó, Quan Thế Âm Đại Sĩ cũng có nói rõ tất cả, những người mà chưa thức, ở thế gian, tu mà không thức thì chết cũng thành ma, mà tu thức thì không có bao giờ đi xuống địa ngục mà ôm lấy cái nghiệp tâm oán trách mà thành ra con quỷ. Cho nên Quan Thế Âm cũng cảnh cáo và cho biết rõ phải tu nó mới có thức, mới biết cái hồn của chúng ta là bất diệt, còn không tu đến thức thì không bao giờ biết cái hồn của ta bất diệt. Biết cái hồn chúng ta bất diệt thì chúng ta không làm những điều sai quấy để kỳ tới phải chịu tội. Đó, cho nên khi mà chúng ta hiểu rõ..... ta tu ta hiểu rõ, xuất hồn là có hồn, hồn là bất diệt, mà hồn là gì? Là cấu trúc bởi siêu nhiên là điển thanh chớ không phải trước thì cứ đó hướng thẳng lên thì mới nghe được những lời nói của Đại Sĩ giảng dạy và cho chúng ta thấy rằng, cái nghiệp không có thể nuôi dưỡng trong tâm được. Tánh tình độc ác, sân si tam tối đó là nghiệp, phải mau mau bỏ.

LỜI GIẢNG CHUNG

Nay có cơ duyên được nghe lại những lời của Đại Sĩ của Quan Thế Âm đều là thông suốt cứu độ tâm linh, không bỏ một ai. Một câu của Ngài là thấu triệt ba cõi. Cho nên chúng ta tu, chúng ta làm Pháp Luân Thường Chuyển, để chi vậy? Để quán thông ba cõi trong nội tâm nội tạng của chúng ta, trong cơ tạng đó, mới liên hệ với ba cõi Trời Đất được. Khi mà chúng ta thông suốt được rồi, chúng ta đọc bất cứ cuốn kinh nào chúng ta cũng được mở trí, tâm thanh tịnh, càng tu càng Thiền càng được hào quang khai triển trên bộ đầu thì cái tâm thức của các bạn không nuôi dưỡng trong cái tâm bằng thịt nữa không còn nuôi dưỡng trong cái tâm của xác thịt nữa, mà ngay trung tim bộ đầu ở chính giữa này nè, trong hư không nè, mà cảm thức cái đó mới là chơn tâm. Ngồi đây nhưng không phải đây, học đạo triền miên 24 trên 24. Cho nên người chịu cố gắng tu tới bậc đó để tha thứ mà dễ xây dựng dù quỷ ma đến ám hại chúng ta, chúng ta cũng có thể cảm hóa nó được, dùng lượng từ bi thanh tịnh dày công tu học của chúng ta để cứu độ nó thì chúng ta thấy là tất cả huynh đệ tỉ muội một nhà trong càn khôn vũ trụ không còn có ma quỷ đối với ta nữa, nếu chúng ta có thiện tâm thiện chí tu học. Trở về KHÔNG là trở về PHẬT, mà đạt được cái chơn lý đó, là đều mở cái thức hòa đồng. Cho nên các bạn dày công niệm Phật trong lúc đầu, rồi sau này niệm, thường niệm, vô biệt niệm, đâu có cần phải niệm nữa. Tướng là phải có, nó nhẹ nhàng tới vậy. Đi đến lúc các bạn không cần niệm nhưng là niệm, bởi vì cái hào quang nó đã thường phát triển lên và nó càng ngày càng mở rộng chớ nó không còn có sự eo hẹp. Cái tâm của chúng ta thấy cái của Trời Phật không ai lấy được. Không có ai có thể ôm cái của này mà chạy qua khỏi quả địa cầu được. Không có ai ăn cướp được của ta mà ta phải sợ. Chỉ sợ chúng ta mất tâm, mất sự sáng suốt là chúng ta đã bị quỷ vô thường cướp chơn tâm, cho nên tánh tình không điều hòa đối với gia cang bất ổn, tạo tội không hay, tự chìm mình xuống địa ngục mà không biết, xưng danh tu thiếu tu, thế gian hao tổn hàng hà sa số! Các bạn tu rồi các bạn chứng nghiệm những lời của tôi nói có đúng không? Chỉ cần thực hành mới cứu rỗi được mình, mà muốn thực hành nhiều thì phải lấy oán làm ân nhiều, phải cần sự dụng chạm nhiều. Chúng ta vui nhờ đó mới thấy dũng khí của chúng ta, nếu mà chúng ta thuận buồm xuôi gió làm sao biết Đạo. Tại sao những vị thành đạo là chỉ thành công trong sự nhịn nhục. Cái gì làm cho Ngài nhịn nhục? Phấn trác, sự kích động làm cho Ngài phải

nhịn nhục mà để thức tâm tiến hóa và thường độ tha lực, tấn công chúng ta mà chúng ta là Đại Từ Bi thì chúng ta cứu.

Cho nên ông Trời bị chửi nhưng mà ông Trời cứu, ông Phật bị chửi mà ông Phật độ, thấy rõ chưa! Chúng ta theo cái gương đó mà đi, theo cái gương đó mà làm người thì các bạn đừng sợ là các bạn không có việc làm, giải được cái nghiệp tâm thì cái thần thức cứu độ của các bạn không ngừng nghỉ làm việc trong ba cõi, lui về thanh tịnh rõ ràng, chứ không phải nói bằng đôi môi lui về thanh tịnh mà không thanh tịnh. Khi mà các bạn nói tôi lui về thanh tịnh các bạn sẽ bị kích động nhiều hơn mà trong lúc kích động mà các bạn không chịu nổi đó, là các bạn bị rớt rồi, thử liền tại chỗ. Có nhiều khi các bạn ngồi thiền đang thấy tôi thanh nhẹ đi lên, thấy sung sướng lắm rồi thì nó làm nặng liền, quý vô thường nó làm một cái là nặng liền. Nội cái dục tính của các bạn động là nó làm nặng liền, thấy rõ chưa. Cái cảnh xuống địa ngục trong nháy mắt chứ không phải chờ quý bắt tôi mới xuống địa ngục. Trong nháy mắt là các bạn rơi xuống liền, trong cái giờ ngồi thiền cũng rơi xuống liền nhưng mà hạ từng công tác rõ ràng cho nên phải hiểu cái chỗ đó.

(còn tiếp)

Đơn Ghi Danh

Khóa sống chung: Thương Yêu và Xây Dựng

từ 26.07.2011 đến 29.07.2011

Họ & Tên (giống trong giấy Chứng Minh Thư Nhân Dân):		
Ngày sinh:	☐ Nam ☐ Nữ	
Địa Chỉ:		
Thành phố:	Quận (Tỉnh, Huyện):	
Điện thoại nhà:	Điện thoại di động	
Cần giúp đỡ thêm:		
Xin được xếp chung phòng với:		
Họ & Tên 1:	☐ Nam	☐ Nữ
Họ & Tên 2:	☐ Nam	☐ Nữ

Chi phí cho KSC Thương Yêu và Xây Dựng, từ ngày 26/07/2011-29/07/2011 bao gồm tiền ăn, ở Hotel, hội trường sinh hoạt, ảnh lưu niệm, 01 bộ đĩa, quà kỷ niệm.

<i>Giá tiền cho 1 người (VNĐ)</i>	<i>Phòng 2 người (1 giường 1,8m)</i>	<i>Phòng 3 người (1 giường 1,8m hoặc 2 giường 1,2 m và đệm phụ 1m)</i>	<i>ghi chú</i>
Người lớn & trẻ em trên 11 tuổi	☐ 1,690,000	☐ 1,600,000	Nằm giường
		☐ 1,540,000	Nằm đệm
Trẻ em từ 7 - 11 tuổi	☐ 250,000	☐ 250,000	Ngủ cùng người lớn
Trẻ em dưới 7 tuổi	Miễn phí	Miễn phí	Ngủ cùng người lớn

Thỏa thuận giữa khách sạn và BTC về vấn đề đặt cọc và đóng tiền cho KSC như sau:

Thời hạn nộp tiền	Số tiền phải đóng	Cách hoàn trả
Trước ngày 30/05/2011	900,000	Không được hoàn trả (chỉ được thay thế người khác)
Trước ngày 30/06/2011	Số tiền còn lại	

Bạn Đạo vui lòng đăng ký sớm, vì số lượng phòng khách sạn có hạn.

Khóa Sống chung: Thương Yêu & Xây Dựng 4 ngày 3 đêm

(26.07.2011 -29.07.2011)

- Tại: **Khách sạn Sài Gòn – Ninh Chữ (Nằm trong khu du lịch bãi biển Ninh Chữ)**

Thị trấn Khánh Hải – Ninh Hải – Ninh Thuận

Điện thoại : 068-387 6000

Fax: 068-387 6008

Giờ nhận phòng: Từ 11h00 – 12h00 ngày 26/07/2011

Giờ trả phòng : 11h00 ngày 29/07/2011

(1 ngày ăn 3 bữa - thực đơn chay hoàn toàn)

- Chương trình sinh hoạt : Trao đổi kinh nghiệm và kết quả thực hành Thiền, Kỹ thuật thực hành Thiền, Âm thực dưỡng sinh.

Chương trình Đăng ký ngoài :

Ban tổ chức có 02 xe 45 chỗ ngồi đi từ Sài Gòn về khách sạn:

Địa điểm : **Trường Tiểu học Trần Quốc Toản**, Đường Đồng Đen, Phường 14, Quận Tân Bình, Thành phố Hồ Chí Minh.

Loại xe	Giá tiền	Liên hệ	Thời gian xuất phát	Ghi chú
45 chỗ	☐ 250,000 VNĐ	Hoàng Thị Thùy Lam Điện thoại: 093 2700 500	Đi : 2h00 ngày 26/07/2011 Về: 12h00 ngày 29/07/2011	Giá vé bao gồm 2 chiều

Bạn Đạo đăng ký, vui lòng liên hệ trực tiếp **Hoàng Thị Thùy Lam**.

❖ **Phiếu Ghi Danh & tiền đặt cọc xin gửi về các đại diện thuộc địa phương của mình hoặc gửi trực tiếp cho BTC theo địa chỉ:**

Vũ Hùng - 28 Nguyễn Trường Tộ, quận Ba Đình Hà Nội

ĐT: (84) 422408802

Di động: 0973 979 059

Nếu chuyển tiền qua ngân hàng xin chuyển vào tài khoản sau:

Tên tài khoản: **Nguyễn Thị Dung**

Số tài khoản: **0011 00 399 4951**

Ngân Hàng: Vietcombank

Thông tin chi tiết vui lòng liên hệ:

STT	Họ tên	Địa phương	Điện thoại
1	Vũ Hùng (trưởng ban)	Hà Nội	097 3979 059
2	Lê Tấn Hiệp	Sóc Trăng	091 821 8517
3	Hoàng Thùy Lam	TP HCM	093 2700 500
4	Phan Văn Sinh	Bình Dương	0165 674 7899
5	Huỳnh Xương Trung	Bến Tre	098 500 3723
6	Nguyễn Thị Trọn	Vũng Tàu	0166 361 3295
7	Trần Văn Hiệp	Phan Rang	0168 9500 311
8	Nguyễn Thành Điều	Cà Mau	012 545 838 29

hoặc hòm thư điện tử: vuhung00@gmail.com

DANH SÁCH BAN TỔ CHỨC

STT	Họ Tên	Chức Danh	Công Việc	Địa Danh	Điện Thoại
1	Nguyễn Giang Thanh	Trưởng ban	Phụ trách chung / Đối ngoại	Hà Nội	098 855 2008
2	Vũ Hùng	Phó ban	Đối nội	Hà Nội	097 397 90 59
3	Phan Văn Sinh	Phó ban	Trật tự	Bình Dương	016 56 747 899
LỄ TÂN					
1	Nguyễn Thị Trọn	Phụ trách		Vũng tàu	0166 361 3295
VẬN CHUYỂN					
1	Trần Văn Hiệp	Phụ trách		Phan Rang	0168 9500 311
2	Hùynh Đăng Lân			Phan Thiết	0123 9900 314
BAN MC					
1	Nguyễn Giang Thanh	Phụ trách		Hà Nội	0988 552 008
2	Hoàng Thị Thùy Lam			Sài Gòn	093 2700 500
VĂN NGHỆ					
1	Hoàng Thị Thùy Lam	Phụ trách		Sài Gòn	093 2700 500
QUAY PHIM					
1	Nguyễn Văn Quỳnh	Phụ trách		Đà Nẵng	0168 64444 26
ÂM THỰC					
1	Chín vui	Phụ trách		Bình Dương	0168 472 6659
Y TẾ					
1	Nguyễn Thị Hoa	Phụ trách		Bình Dương	0169 4719 830
THƯ QUỸ					
1	Nguyễn Thị Dung	Phụ trách		Hà Nội	0976 5725 59

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH

Ban Tổ Chức Khóa Sống Chung Thương Yêu và Xây Dựng

Kính bái!